

van szüksége a városnak. Jelenti az előadó, hogy a póthitel engedélyezéséhez a pénzügyi bizottság is hozzájárult, kéri járuljon hozzá a közgyűlés is. A közgyűlés hozzájárult. Ugyan csak 6000 korona póthitelre van szüksége a szegényeknek is, amely a rendkívül fölszaporodott segélyezések következtében teljesen kimerült. Javasolja a tanács, hogy a 6000 koronát az ármentesítési címletből vegyék kölcsön. A közgyűlés így határozott.

Elrendelte ezután a közgyűlés a városi fogyasztási illethekekről szóló díjszabályzat hatályának meghosszabbítását.

László Gyula javadalmi ügyvezető a szervezeti szabályzatra való hivatkozással korpótléket kért. A tanács elutasította. László főlegbezt a közgyűléshez. Balogh Károly előadó a főlegbezt elutasítását javasolja. Hoffer Jenő felszólalásában kéri a közgyűlést, adjon helyt a főlegbeztnek. A közgyűlés szavazás útján döntött és a tanács javaslata értelmében a javadalmi ügyvezetőt elutasította főlegbeztjével.

Komlósi Andor városi detektiv betegségre való hivatkozással 200 korona előleget kér. A tanács a kérelem elutasítását javasolja. Kormányos Benő dr. felszólalásában indítványozza, hogy szavazza meg a közgyűlés Komlósinak a 200 korona előleget olyan feltétellel, hogy azt 20 havi részletekben fizesse vissza. A közgyűlés a tanács javaslatával szemben Kormányos dr. indítványát fogadta el.

Özvegy Körösy Józsefné, özvegy Tölcséry Józsefné és özvegy Kovács Józsefné egyenként 400 korona kegydíjat kérnek, mert mint kérvényükben mondják, 728 korona évi járulékból megélni nem tudnak. A közgyűlés mind a három esetben megszavazta a kegydíjat. Özvegy Jablonszky Jánosné, tanító özvegye 500 korona kegydíjat kér. A tanács a kérelem elutasítását javasolja. Kiss Gyula főlszólalásában pénzfecsérlésnek nevezi a közgyűlés adakozó kedvét, amely szerint nem vezethet jóra. Kéri, mondja ki a közgyűlés, hogy Jablonszkynek nem ad kegydíjat. Wimmer Fülöp reflektálva Kiss Gyula szavaira, nemhogy nem tartja pénzfecsérlésnek azt, ha a város 20–30 forintból élő olyan özvegyeket segélyez, akiknek a férjük 35–40 évig állottak a város szolgálatában, hanem majdnem kötelesség az ilyen kérelemnek teljesítése. Éppen ezért özvegy Jablonszkynek is meg kell adni a kért kegydíjat. Somlyódi István dr., Bokor Adolf, Sziijártó Albert, majd Kiss Gyula ismételt felszólalása után a közgyűlés özvegy Jablonszkynek 400 korona kegydíjat szavazott meg.

A városi napidíjasok azzal a kérelemmel járultak a város tanácsához, hogy részükre egy havi fizetésüknek megfelelő segélyt adjon. A tanács javasolja, hogy csak azok a napidíjasok kapjanak segélyt, akik 1912. év óta vannak a város szolgálatában. Wimmer Fülöp ezzel szemben azt indítványozza, hogy minden napidíjas, aki mátol kezdve egy év óta állandóan a város szolgálatában áll, kapja meg az egy havi fizetésének megfelelő segélyt. A közgyűlés szavazás útján Wimmer Fülöp indítványát fogadta el.

A városi pénztárak betörés ellen való biztosítására öt ajánlat érkezett be a városhoz, még pedig a Hungária, Első Magyar Általános, Hazai, Magyar Francia és a Trieszti Biztosító társaságoktól. Az ajánlatok közül az Első Magyar Általános és a Trieszti Biztosító társaságé egyformán kedvezőek, mindkettő 1 millió 250000 korona erejéig hajlandó a városi pénztárak biztosítását ellátalni évi 227.36 fillér díj ellenében. A tanács javaslata az, hogy az ajánlatok közül az Első Magyar Általános Biztosító Intézetét fogadja el a közgyűlés. Sziijártó Albert azt indítványozza, hogy a biztosítást osszák meg az Első Magyar és a Trieszti Biztosító között annál is inkább, mert tudomása van róla, hogy a Trieszti Biztosító az évi díjból 15 százalékat a tisztviselők nyugdíjalapja javára adományoz. A közgyűlés Sziijártó Albert dr. indítványát fogadta el a tanács javaslataival szemben.

Balogh Károly pénzügyi tanácsos jelentést tesz a közbiztonságon tett azokról az in-

tézkedésekről, amelyeket Pick Jenő ismeretes indítványa alapján a közgyűlés utasítására részint már foganatosított, részint ezután fog végrehajtani. A hiányok legnagyobb részét, amint az előadó mondotta, már pótolták, a rossz karban lévő gépeket kijavították, gondoskodás történt továbbá a közbiztonság üzemének fejlesztéséről is. A közgyűlés tudomásul vette a tanács javaslatát.

Pálffy János 1 hold földet kér a várostól gyári célokra. A közgyűlés a tanács javaslatára a kért földet évi 250 korona bér ellenében átengedte.

Ezután még néhány apróbb ügyet tárgyalta a közgyűlés, amely fél hét után ért véget és a folytatását Bokor Pál elnök holnap délután 4 órára halasztotta.

## A zentai másfél milliós panama története.

— Elmondják a szereplők. —

(Saját tudósítónktól.) Zenta város képviselőtestülete legutóbbi közgyűlésén másfél-millió kölcsönt vett föl egy budapesti cégtől. Az erről szóló határozatot azóta a vármegye törvényhatósága jóváhagyta. Most a város két pártja, illetve a pártok exponensei: Politzer Leó nyomdátulajdonos és Mester Sándor kereskedő közt éles harc keletkezett, ép a kölcsön miatt és kölcsönösen leleplezik egymást. Támadóként Politzer lépett föl, ki a közönséghez legutóbb intézett levelében többek között a következőket mondotta:

Zenta város képviselőtestülete a Mesterpárt pénzügyi gazdálkodása folytán abba a helyzetbe került, hogy a legsúlyosabb pénzügyi válság idején 1 és fél milliós kölcsön felvételét kellett elhatároznia. A kölcsön nyújtására felhívott intézetek mind tagadólag feleltek a kérésre, csupán egy zug kölcsön-közvetítő iroda (melynek itteni faiseurje szintén szerepel ezen ügyben) adott ajánlatot, melyet el is fogadtak. Az irodácska azonban nem tudta a kölcsönt megadni — mert nem volt pénze. Ilyen körülmények között, tisztán közérdekből a családom és magam összeköttetései révén sikerült az ez ügyben dr. Tichay Alfréd neve alatt szereplő „Unió” biztosító intézettől a kölcsönt megszerezni. (Hogy miért bujt álnév alá az intézet, azt Mester Andor, egy rivális biztosítótársaság vigéce is megtudja mondani.)

A kölcsön az akkori viszonyok között igen olcsó volt. Sőt ma, a javult helyzetű pénzpiacra nem lehet ennyiért kölcsönt kapni. A dr. Tichay ajánlatának csak egy hibája volt. Kiderült tudniillik, hogy a pénzszerzés az én személyemmel kapcsolatos. A Tichay kölcsön azonban „csak azért sem” kellett.

Ekkor kitűnő trükkre szántam el magamat. Helybeli és távolabb lakó pártvezetőimet előre belevatva az ügybe, keresztül vittem, hogy dr. Tichay s dr. Huszár ugyanazon intézet részére adjanak be egy drágább, konkurrens ajánlatot s így is történt: ajánlatai ugyanazon intézet két idegen név alatt beadott ajánlata volt. A Tichayé olcsóbb, a Huszáré drágább. Dr. Huszár lentazott Zentára és a Royal-szálló 7. számú szobáját bérelte ki. Ugyanakkor a szomszédos szobát én foglaltam le (mit a főkapitány urnál levő szállodai napi kimutatás bizonyára igazolni fog.) Ide hívatta dr. Huszár Deutsch Ignácot, a Mester Andor titkárát.

Dr. Huszár — mint azt a vékony rállifalón át hallhattam — megegyezett Deutschal aki egy délután kétszer járt ott. Előbb megegyezett, azután visszajött az igenlő válaszal Deutsch 3000 koronát kért és ezzel szemben beleegyezett abba, hogy a pénz 91-es árfolyam helyett 90-es árfolyamon folyósítsák és a kamatot 5.75 százalék helyett 5.8 százalékra emeltessék. Ezenfelül elmagyarázta Deutsch, hogy a város fél százalék jutalékot tűzött ki a pénzszerzőnek, amit az ajánlattevő nem kért. Kérte azonban Deutsch felhívta dr. Huszárt, hogy ezt is állítsa be ajánlatába s ezt is adja ki neki. Azaz parodon, nem neki, hanem társainak. A felosz-

tásra kerülő összeg így fent említett 3000 koronából és félszázalékból = 7500 korona, összesen 10.500 koronából állott. Ebből — Deutsch szerint — Mester 5000 korona, a többi a társaké, kiket névszerint megnevezett, azonban ártatlanoknak tartom őket s nevüket semmi szín alatt ki nem adom.

Az ügylet így megkötöttet s erről dr. Huszár írást is adott Deutschnak. Dr. Huszár után dr. Tichay is lejött Zentára és dr. Huszár gépirásos ajánlatába dr. Tichay sajátkezü írásával írta bele a feltételek közé, hogy a város által felajánlott fél százalék szerzési jutalékot igényli az ajánlattevő. Elérkezett a közgyűlés napja. Előterjesztik a két ajánlatot. A Tichay-féle olcsóbbat és a Huszár-féle drágábbat. Mester Andor szólásra jelentkezik és a Huszár-féle kölcsön elfogadását ajánlja hosszú indokolással. Indítványát a közgyűlés el is fogadja. Következett a leszámolás. Alighogy a megyei jóváhagyás, melyet én eszközöltem ki s amint az irat leérkezett s a kölcsön betábláztatott, Deutsch rohant Budapestre, a pénzt felvenni Huszárhoz. — Huszár kissé húzta a dolgot. Deutsch (tanúk előtt) ágált, hogy Mester és a többiek követelik a pénzt. Kifizették kellő óvintézkedések mellett, melyek majd a vizsgálathoz kerülnek napirendre. Dr. Tichay 91-es árfolyamon 5.75 százalék mellett, szerzési jutalék nélkül kínált 5 évre másfél milliót. Dr. Huszár 90-es árfolyamon 5.8 százalék mellett fél százalék szerzési jutalék mellett ugyanannyit. A károsodás számszerűen kifejezve: 33.435 korona 49 fillér. Aki nem hiszi, számolja utána.

Ezek azok a vádak, amelyeket Politzer Leó Mester Sándor, a zentai függetlenségi párt egyik vezetőtagja ellen tett. Ma megszólal Mester Sándor is és nemcsak hogy a leghatározottabban visszautasítja az ellene emelt vádak, hanem ezenkívül a másfél-millió kölcsön történetének adatait úgy csoportosítja, hogy azok ép a vádemelő bűnösségére világítanak rá. Mester ellenfelének arra a beismerésére hivatkozik, hogy pártvezetéseinek és barátainak előzetes beavatásával ugyanannak az intézetnek a nevében egy másik 3300 koronával drágább kölcsönajánlatot is tétetett Zenta városának. Politzer jelen volt a közgyűlésen — ugymond a válasz — a tárgyalásnál, a szavazásnál nem szólt egy szót sem, nem felelkezett meg a határozatot, hanem még ő járta ki, hogy jóváhagyassék a megyénél. Minden igaz, mert maga Politzer ismerte be, minden ép az ő és beavatott pártvezetéseinek bűnösségét bizonyítja. Ők tudtak a kerülő csalásról, a városnak súlyos megkárosításáról és hallgattak. A függetlenségi, — ugymond — jóhiszeműen fogadták el a drágább kölcsönt, mert az olcsóbb ajánlattevőnek személye nem nyújtott nekik kellő garanciát. A bűnösök Politzer és társai — ezzel fejeződik be a válasz.

Igy veszekednek a zentai urak. Pedig nem is olyan fontos ott az a kérdés, hogy ki a csaló, itt az a lényeges, hogy a város megkárosítása megtörtént. Ezt pedig egyik oldalon se tagadják . . .

Lángban Albánia! Párisból jelentik: Anglia tudatta a Szkutariiban katonailag képviselt hatalmakkal, hogy Burney angol tengernagy s az angol különítmény parancsot kapott Szkutari elhagyására. — Azt a londoni hirt, hogy az angol kormány az albániai zavarok következtében vissza akarja hívni a szkutari angol különítményt és az albán vízekre küldött angol hajókat, itt úgy ítélik meg, hogy ez a balkáni zavar komoly kiélekedését jelenti. — Mint Belgrádból jelentik, a szerb kormány azzal a kéréssel fordult a bécsi kabinethez, hogy interveniáljon Albániában és tegyen energikus lépéseket az ideiglenes albán kormányánál. A Zeit jelentése szerint a bécsi kabinet ezt a kérést elutasította. — A Südslavische Korrespondenz jelenti Cettinéből: Jó értesülés szerint két nap óta heves harc folyik Gusinjeben és Tuziban. A hadvezetőség a határról érkező nyugtalanító jelentések következtében elrendelte, hogy a haderő szállítását meggyorsítsák. A